

hooren (1), dat hij acht dagen na de publicatie met goeden interest zijn voorgeschoten 20 Zeeuwsche rijksdaalders heeft teruggekregen.

Mag men hem gelooven, dan heeft hij er echter persoonlijk slechts één «verruild» tegen een lint van Zoutman, voor zijne dochter. De eerste exemplaren zijn in de stad verspreid. Eenigen zijn er naar Amsterdam en Leiden verzonden en al weet Holtus ons niet te vertellen (als hij gewild had, zou hij het misschien toch wel hebben kunnen doen) aan welken boekhandelaar zij afgeleverd zijn, veel zijn er, zooals men hem gezegd had, niet verkocht.

Als een donderslag bij helderen zonneshijn, moet aan Bronkhorst en de Leeuw de tijding in de ooren hebben geklonken, dat Holtus alles had verklapt. Hoe gaarne zouden zij het aanvankelijk succes bekroond hebben gezien met den verkoop van zoovele honderden exemplaren, als er nog bij Holtus en anderen voorhanden waren. En nu? Staat het hun niet te wachten, dat die allen als even zoovele bewijsstukken tegen hen zullen worden ingebracht? Mogelijk wist de bode, die hun de tijding der huiszoeking bracht, reeds dat de Koning de bui, die hij eerder dan de overigen had zien aankomen, zooveel mogelijk afgeleid had en kon hij hen dus eenigszins gerust stellen. Wij vernemen hieromtrent niets. Hoe dit echter zij, (na de dringende aanmaningen hunner bloedverwanten en vrienden gevoelen zij dit zeer goed) zij kunnen nu toch niet in de stad blijven; en als er bevel tot «apprehensie» gegeven wordt, zijn de vogels, dank zij het trage handelen van Schepenen, gevlogen.

Terwijl drie der deelnemers aan het komplot hunnen rechters ontvlucht, in den vreemde ronddolen, willen wij

---

(1) Zie H.S. stukken van den Hoofdofficier van der Hoeven te Rotterdam, in het Gemeente-Archief aldaar.